

FILE COPY ONLY
DO NOT REMOVE

מחנה רמה בקנדה
תשכ"ד

רובין הוד

פ ת י ח ה

קל. ול. מי אני...אני קלוצי ויל

חבר טוב אך גם שוטה
גונב מעני נוחן לעשיר
כל חיי טעות גדולה.

בלי עבר גם בלי עתיד
הוי גם בלי כל הוה
מאלל אני מדכה אני
מי אני...קלוצי ויל.

מרים: ואני מיד מרים

נורא אוהבת רבין הוד
והוא עסוק יומם וליל
גונב מעשיר נוחן לעני
הידד הידד הידד לרבין הוד

כלם: רבין, רבין הוד (ר. נכנס)

רבין: שלום לכלכם חברי הטובים הנאמנים

יום קשה וארוך היה לנו

סדרו מהר את המדורה

הדליקו אש מסביב נשב

ונפתחה פיננו בשירה הההה..

כלם: בלי כל עבר וכר

מנגינה - *Hand in Hand*

מילים - *Hand in Hand*

הא. הע. שודדי היער אנו

גבורי החיל אנו

שוללי הצער אנו

בשמחה נשיר

הידד לחיינו

הידד לכלנו

הידד הידד הידד לרבין הוד

איש ישר, חזק, גבור

איש עליז, נבון, טהור

נשחה כלנו לו כוס חיים

הידד לחיינו

הידד לכלנו

הידד הידד הידד לרבין הוד.

בלי כל עבר בלי כל עתיד

גונבים מעשיר נוחנים לעני

אויב יחיד אחיד בעולם

השריף של נוטינגהם

בטלן, פחדן, חלש, חולה

השריף מנוטינגהם הההההה

רבי ט. הנני הרבי פריד טקה

איש הרוח רב גדודי אני לכלנו

גונב מעשיר נוחן לעני

מריע גם חרועה לרבין הוד.

שיר הרשעים

(Tune: O, Taddy with Mickey Be)
מילים - 6 Susman

אנטי העיר:

נצא כלנו בחוף וחליל (2)

שום דבר עמנו לא יועיל

נחלה היום את קלוצי ויל.

הרשיף: אני הרשיף של נוטינגהם, הרשיף הגבור

אנטי העיר: הוא הרשיף של נוטינגהם, הרשיף הגבור

נצא כלנו וכר'

הרשיף: חברי בואו היום בתחרות קליעה

ואחר כך תלכו כלכם לראות את החליה

נצא כלנו....

אל תאכחו שמעו היטב לדבר הטוב מאוד

העיקר בכל המעשים הוא לתפוס את רבין הוד

נצא כלנו.....

מנבינו-כובע של קט

מילים - 6 Susman

אני לא פוחד אני לא ארד

אריט ידי אכה בטנים

לט לי מטה

אהרוב אותך נוטה

פקח עיניך ואתה תראה.

HA - THAT'S A SCREAM

AND WHAT DO YOU MEAN

AIN'T NO MAN

שיכול לנצחני

אל תחכם

בא נלחם

ALL THIS TALK

מאוד מטעם

מי הם נבט

סור הצידה

אני גבור

סור הצידה

נתן

נתן הקטן

BRAVE and BOLDEST
MAN OF THE
FORGET
יש לי העוז

I'll HIT YOU
IN THE NOSE

MOVE ASIDE

WHAT נתן SAYS, GOES

- רובין: אז בוא אתי. יש לי במבילך די מקום ואכל. אני
 גמח לקבל אותך. אני וחברי.
 נתן: *Yes, but* מי את?
 רבין: לא. לא. מי את, מי אתה.
 נתן: מי אתה.
 רבין: (צוחק) קוראים לי רבין הוד.
 נתן: נו, אז בוא. תוכל להמלט מהגריף בקלות ואולי תלמד
 קצת עברית גט כן.
 נתן: אולי *Ham* אולי *.... עברית LIKE TO LEARN* (I'd) (יוצאים)

ת מ ו נ ה ש ל י ת

- (המסך נפתח. האנשים מזמזמים את הנון שגרו בתחלה.)
 יושבים רובם על יד השלחן ומחכים.)
- איט א: מה קרה לרבין? אני מתחיל לדאוב.
 רביל סקה: אל תדאב. כמו בכחוב - ברוך הגבר אטר יבטח בה'.
 איט א: אני בוטח בה', רביל סקה, אבל אני לא בוטח בגריף אל נוטינגהם.
 בת ג: אין זה הזמן לבדיחות. אולי משהו באמת קרה לו. (קול גריקה)
 איט ב: אולי זה הוא?
 איט ג: אין זה רבין. זה עוזי ואין איש אחר.
 כלט: מה...איפה רבין?
 עוזי: מה? מה?
 איט ד: איפה רבין? הוא לא בא למצוא אותך?
 עוזי: לא, ראיתי שאין משהו אחר בחלק היער שלנו מלבדי, אז החלטתי לשוב
 איט ב: היית ליד הסלע?
 עוזי: לא. הייתי תחת עץ הזית הקטן.
 איט א: אולי משהו באמת קרה? (רבין ונתן מתקרבים)
 איט ב: מה אתה אומר? הנה אני נומע אותו.
 איט ה: עוד משהו אחר גט כן.
 רבין: (לנתן) תודה רבה, תודה רבה.
 נתן: תודה רבה.
 רבין: לא, תודה רבה.
 נתן: תודה רבה.
 רבין: יפה מאוד (הם נכנסים) לום וחברים.
 כלט: לום רבין, לום.

- בח ב: אנני הטריף המצטיינים ישתתפו.
- בח ג: בודאי הם רוצים כתבוא כדי שיוכלו לתפוס אותך.
- מרים: רבין, אתה לא חלך?
- רבין: מה זאת אומרת? האם את חושבת שאנו מפחדים? אנחנו יכולים להשתמש בכסף שיחזק הטריף למנוחה.
- מרים: רבין, אל חלך. הם בודאי יתפסו אותך.
- רבין: הו, זאת לא הפעם הראשונה שנרמזה את הטריף הספיק הזה. נקח בבדים אחרים. נשים זקן ונעשה עוד כמה שנויים..
- איש ג: ולא יכירו אותנו.
- איש ב: רעיון מצויין. בכלל לא ידעו מי אנחנו.
- איש א: הכל יהיה טוב. אל דאגה.
- השבח: כן, אין לדאוג בקשר לזה. אבל האם מיהו דואג לאכל?
- איש ה: סן, מחי אוכלים. אני רעב.
- מלס: גט אני...
- השבח: אנו יכולים להתחיל עכשו. הכל מוכן...הבשר, הכל,
- איש ד: איפה עוזי?
- איש ג: הוא נומר היום ליד הסלע.
- בח ב: נומר על מה?
- איש ג: איזו טאלה. הוא נומר מפני הטריף. אנו צריכים להזהר. הם עלולים לבוא אלינו כל רגע.
- איש ד: אבל זה כבר טבוע שלא ראינו אותם בחלק זה של יער ברוד. אינני מבין מה קרה אחס. אם הם רוצים לתפוס אותנו למה הם לא באים למצוא אותנו?
- השבח: מה אנחנו עומדים ומדברים...האכל מוכן.
- איש א: אני אקרא לעוזי שיבוא ויאכל אתנו.

מערכה ראשונה

(האנשים העליונים נכנסים מריים)

אית א: רובין מה יש לך ?

אית ב: מה זה? מה זה?

רבין: נו, אתה הגיד לי

אית א: מפה של נוטינגהם?

רבי טקה: מגילת אסתר ?

רבין: לא רבי טקה, הטריף של נוטינגהם שלח לי מתנה.

אית ב: רבין, אתה טוה הרבה עכשו !

אית ג: הוי תפסיקו, חברים, הנה באה מרים וחברותיה.

מלט: שלום מרים, שלום בחורות.

כל הבחורות: שלום חברים. (משוחחים ביניהם בלחש)

חפציבה: שלום רבי טקה, אתה נראה יפה היום, יש לך חולצה חדשה ?

רבי טקה: לא, זאת לא חדשה.

חפציבה: הבאתי לך מתנה. אני הלכתי ביער וראיתי צפור נורא

יפה וחלטתי נוצה בטביל הכפה שלך.

רבי טקה: צער בעלי חיים !

חפציבה: או, היא יטנה, זה לא כאב לה.

רבי טקה: בסדר.

חפציבה: זה לילה מאד יפה. הבה נטיל קצת (הוא לא רוצה)

בוא בוא (הם יוצאים)

(נכנס רבין מנגב את פניו)

רבין: שלום מרים.

מרים: שלום רבין, לא הכרתי אותך בלי הזקן שלך. הטריף רוצה מאד

לתפוס אותך. זה מצחיק מאד. באתי כל הדרך לספר לך על העניין

הזה ואני רואה שאתה כבר יודע.

בח א: השמעתי? יש תחרות קליעה מחר. יש פרס גדול למי שינצח.

רבין: לא, הגאר אתה כאן. אני אקרא לו. אני רוצה לראות מה נעשה ליד הסלע. ארוב בעוד חמט דקות. גלום.

תמונה גניה

רבין: (צועק) עוזי, עוזי...איפה הוא נמצא? עוזי, עוזי. אלך

הלאה אולי אמצא אותו. עוזי... (קול צעדים) הא, הנה

הוא בא. (נכנס נתן הקטן) זה לא עוזי. מי אתה

בוזר ומה אתה רוצה ביער גרווד ?

נתן: הממ (לאט) מה אתה רוצה...

רבין: מה? אתה לא מדבר עברית? איזה בן אדם ממונה. לא מדבר עברית.

נתן: So WHAT IF I DON'T SPEAK HEBREW SO WELL, NOT EVERYONE DOES - YOU KNOW

רבין: רגע(עומד לפניו) אני לא אוהב את צורת הדבור שלך. אני לא נותן

לשפטים לעבור ביער שלי.

נתן: שפטים...נתן הקטן - שפטים. (סיר)

רבין: (נלחמים במקל) הנה לך !

נתן: HA! WATCH OUT!

רבין: פתי

נתן: שפטים ! (הוא דוחף אותו במקל. רבין נופל. נתן עוזר

לו לקום. טניהם יושבים עיפים)

רבין: אולי אתה לא יודע איך לדבר עברית, אבל אני מוכרח

להגיד לך אתה יודע איך להלחם.

נתן: YOU'RE NOT SO YOURSELF

רבין: היכן למדת להלחם. במקל בצורה יפה כזאת?

נתן: OH! I've Fought THE SHERIFF AND HIS

רבין: MEN A FEW TIMES. אהה ! הטריף רודף גם אחריך.

נתן: הטריף רו - דף א - ח - ר - יך (מתחיל להבין) כן כן.

רבין: ואין לך מקום.

נתן: (חורב) לא.

רבין: חברים, בבית זה לזכיר את חברנו, החדש נתן הקטן. -
חבריו בעל קול יפה ומומחה בתורת המקל. הוא בא
אלינו משתי סבות. ראשית, גם הוא מתנגד לבריף,
ושנית, הוא רוצה ללמוד קצת עברית.

איש ה: הלום חבר.

רבי שקה: ברוך הבא.

איש ד: בואך לשלום.

נתן: (בקרטי) תודה רבה.

כלם: יפה, יפה..

נתן: מה זה?

איש א: הלחן בודאי. מה מוכן השאלה?

איש ג: רגע, אני מבין. הוא לא יודע את המלים בעברית.

איש ב: נו, הבה נלמד אותו.

איש א: רעיון מצוין.

איש ה: אני אחיה המורה. (מכה מזלג על הלחן ורומע

לצלצול המזלג) אתה מוכן, נתן?

נתן: כן, אני מוכן. (סיר הכלים)

נתן: הוי מספיק. אני לא יכול.

איש ד: (מסקיט את נתן) טבלנות נתן, טבלנות.

נתן: אי אפטר, אי אפטר.

איש ה: הכל אפטר.

איש ד: אל תחיאט, אנו נעזור לך. אתה יודע עברית. אתה רק

צריך להתאמן. אבל נתחיל כבר לאכול.

איש ג: מה ייתן לטות? (הריטו לנו בירה) (הטבח מפטיק אותם)

הטבח: הי חברים, אט אתם רוצים עוד אכל חם, אתם צריכים להביא

עוד עצים.

איש א: מה אתה אומר? ייתן לך הרבה שמה.

הטבח: לא, בכל זאת אני רוצה עוד מעט.

קלוצי ויל: אני אלך. אטוב מיד. (הוא נופל) הוי, כל פעם זה קורה!

איש ה: הזהר ויל, פן יתפסו אותך אנשי הבריף.

ויל: הם אינם נמצאים ביער עכשו, נכון עוזי? (לא מקבל תשובה) נכון.

בין כה וכה אני לא מפתח מאנשי הבריף. אטוב בעוד חם דקות.

התחילו לאכול. (הוא יוצא).

תמונה רביעית

- טריף: ...מקט, אנו מחקרבים למחנה של רבין הוד. הוי, מה
נאעלה לבזלן הזה כאר אחפוס אחר. אט לא גצליח לתפוס
אותו הערב, מהר בודאי יבוא לתחרות הקליעה ואז אחפוס אותו.
כמה צרות גרם לי אותו בן אדם. אין איט עטיר בנוטינגהם
הוא לא גנב ממנו כסף.
חיל א: הט! אני טומע צעדיט.
חיל ב: בוא נחכא ונראה מי זה. (שיר)

תמונה חמישית

- (במחנה של האנשים העליזים)
איש א: (מספר) אז מיד יצאתי מזהבית ורצתי בכל כוחי, טק הכסף
בידי וטלטה כלבים רצים אחרי, ולורד אסקט צועק עזרה,
גנבים, הכסף שלי! הכסף שלי! (האנשים צוחקים)
איש ב: כמה כסף היה זה בכך הכל?
איש ג: איזה חמישים טילינג.
איש ג: לא רע. מה נעשה עט זוז?
איש ה: נתן את הכסף לגברת אברל העניה. בעלה מת מזמן ויש
לה לרשה ילדים קטנים, ואין לה עבודה.
רבין: יפה, אתה צודק, נתן לה.
איש ג: חברה, האם מהו ראה את קלוצי ויל?
איש ב: אנחנו כבר מכירים את ויל. הוא אומר חמט דקוח וזה
יוצא חצי טעה. זאת לא הפעם הראשונה שהוא מאחר.
איש ג: בודאי הוא נפל עוד פעם.
איש ד: אולי באמת קרה לו מהו. אני אצא לבדוק אם הנל בסדר.

שיר הכלים

כל מי שיצטרף למחנינו לומד עברית
זונה כל הכלים הם לפנינו וגם תפריט
אם כן נשב עמנו עם חברינו חשב נתן
נתחיל נכוח עמנו את שעורינו הכל מוכן.
(פזמון) כף, סכין, מפית, וקערה
יעלה חברה זאת היא ארוחה
וזאת מפית וקערה.
זאת הדרך חברה בה לומדים את השפה.
מזלג לוקחים ביד ומעלים בו את הבשר.
אם יש בו טעם רע תקח המלח ולא סוכר.
נרים את הסכין, נקח הלחם וגם חמאה - הי יש בשר - אז אין חמאה
את הפרות תרצה לטעום הנה הם בקערה
(פזמון)

מערכה שניה - תמונה א

(השריף ואנשיו רוקדים ושרים על אודות התחרות,
ועל אודות תלית קלוזי ויל. נכנסים אנשי העיר)

שרה: הבט ברוקדים ובשרים. אני תקוה שרביץ לא יבוא.
משה: אל תדאגי. הוא יבוא אבל הם לא יתפסו אותו. לא את
רביץ הוד. הוא פקח. הם לעולם לא יתגברו עליו.
ברל: אני מקוה שלא. הוא עושה כל כך הרבה דברים טובים באבילנו.
אני זוכרת כשהוא השיב לנו את הכסף בלקח מאתנו המלך ג'ון.
דוד: כן, הוא גם הציל אותי. כאשר השריף עמד לקחת את הטה
לי, רביץ לא נתן לו.

- רבין: טוב. (אין ד יוצא)
- אין א: מחר תחרות הקליעה בנוטינגהם. מה נעשה ?
- אין ב: זה לא קשה. נחפז כמו רבין אמר ולא ידעו מי אנחנו.
- אין ג: אני אמכור ממתקים, (מחק כמו מוכר ברחוב) כל מיני ממתקים; בחור, אחת רוצה לקנות? הנה, יש לי בטבילך דבר מצוין. קח קח. (נותן לאין ה)
- אין ה: מספיק, מספיק, יפה מאד.
- אין ו: אני אצחצח נעלים. (מחק) הי אדון, אדון אני יכול לצחצח נעלים. עטר פרוטות, רק עטר פרוטות. הן מלובכות מאד.
- אין ז: חקנים מצוינים, באמת.
- נתן: הביטו, הביטו, (גם הוא מחק) כסף, בכמה כסף ל...ל...ל.
- אין ח: עניים.
- נתן: כסף לעניים, כסף לעניים, כסף....
- אין ט: (נכנס מהר) חברה, קלוצי ויל נחפס.
- בלט: מה ? מה?
- אין י: / הנה הכובע לך. ראיתי את עקבות אנני הרוף מסביב לכובע. כנראה לקחו אותו לנוטינגהם.
- אין יא: לא הרגו אותו. אם הם לקחו אותו לנוטינגהם, הם רוצים לחלות אותו לפני כל העיר כדין לעלות רוס.
- רבין: חברה, זה דבר רציני ביותר. מחר נלך לעיר כמו אמרנו בתלבוטת אחרות. לא יכירו אותנו ולא ידעו מי אנחנו.
- אין יב: אמל אנו צריכים לעלות תכנית איך להציל את ויל.
- מריט: אולי, (חורב) בודאי ! בואו חברה. יש הרבה להכין הערב. (הם יוצאים סוף מערכה א).

חיל ד: אהה. בדיוק באמצע (לרבינן) חנסה קבצן, לא תוכל לירות יותר טוב.

(רבינן קולע והקהל עוצר נשימתו. משהו מביא את המטרה עם חץ

השריף מפורצ על ידי החץ של רבינן)

רבינן: נו אדוני השריף, כנראה אני המנצח. חן לי בבקשה את הפרס.

שריף: (פונה ברובז לאחד מאנשיו) חן לו את שק הזהב.

(הוא עומד עצוב ואנשיו באים מסביבו כשרבינן עומד באמצע

אנשיו העליונים שטופחים בכתפו).

חיל ה: (לשריף) הוא באמת קשת טוב, אך אתה טוב יותר. היה לו מזל היום.

מריום: (לשריף) אל תהיה עצוב. אתה באמת הכי טוב. הושב אותי

על הברכים.

(הם הולכים ויושבים ויחר הבחורות מפלרטטות עם החילים)

חפציבה: אף על פי שלא נצחתי, יש לך עדיין שרירים גדולים.

אתה האיש החזק ביותר שראיתי בחיי.

בת ז: (לחיל ה) אני חושבת שאתה נחמד. אולי אתה רוצה לטיל אחי.

חיל ה: בודאי! הבה נלך. (הם מחחילים ללכת)...

שריף: חנו! אל תעזבו עדיין. יש לנו עוד דבר גדול אחד

לעשות. נחלה את קלוצי ויל. עכשו (ל 2 אנשים) הביאו

אוחו. (למריום) אנו עומדים עכשו לחלוח אחד מאנשי

רבינן הוד שחפסנו.

מריום: (לבחורות) אור כמה יפה! מעולם לא ראיתי תליה.

נתן: (לשריף) אולי עכשו נתן תתן פרוטה לעניים.

חפציבה: (Chorus cu Respect) יקראו לי הרבצן

יקראו לה הרבצן

רביצן טקה

רביצן טקה

רביצן טקה

כמה טוב ונעים

כמה טוב ונעים!

לאה: רבין ואנשיו העליזים עזרו לכלנו. אל תדאגי ברלה, צריך
יותר משריף אחד כדי לתפוס את רבין הוד.
(אנשי השריף לוקחים את הקצרות ומתכוונים להתחרות)
שמרל: אני חושב שהתחרות תוחיל עוד מעט (מסתכל מסביב) הביטור,
הנה באים יותר אנשי העיר. (רבין והעליזים ומרים והבחורות
נכנסים מתחפזים כקבצנים ונשי העיר)
נתן: פרוטה, מי יתן לי פרוטה? פרוטה לעניים!
(הבחורות מתקרבות לאנשי השריף)
חפציבה: (מפלרטטת) ג'ורט (מסתכלת אל השרירים) אוהה. אתה חזק!
בודאי אתה יכול לירות הרחוק ביותר.
בת א: כן. תראי את העיניים של זה. הוא יכול לירות הרחוק ביותר.
מרים: (מסתכלת אל השריף) כן, אבל גם לשריף יש כוח ועיניים
מליירות מבט. הוא בודאי הטוב ביותר.
שריף: את צודקת חביבתי. אבל הבה נתחיל את התחרות. (לקחול) האין
מתחרים ביניכם? (לועג) אני רואה שכלכם פוחדים. (מתקרב אל
רבין ולועג לו) אכר בכמוך, האם אתה מוכן להתחרות בי?
רבין: ברלי, אני כן אתחרה.
שריף: (צוחק ופונה לאנשיו) ראו איזה מתחרים יש לנו חברים.
הבה נזוז יש עוד מהור?
נתן: אני אנסה.
חיל ג: הוה, ראו את קטת הקבצן. אינני חושב שזה יכול לירות חץ.
שריף: די חברים... הבה נתחיל.
(מתחילים לירות זה אחרי זה אל מחוצה לבמה. צעקות התלהבות
מאנשי העיר. אחרי סבוב נשאר רק השריף, ג'ני אנשיו, רבין ונתן.)
אחרי סבוב ג'ני רק השריף ורבין נשארים. התלהבות רבה מהקהל
השריף קולע....

סקה:

פעמים באהבה	פעמים באהבה
בכל יום תמיד	בכל יום תמיד
הם יהיו אהובים	אנו נהיה אהובים

תפציצה:

היא חסרוג גרבים	אסרוג גרבים
חצחצח נעלים	אצחצח נעלים
תעטה הכל שצריך	אעטה הכל שצריך.

סקה:

בעזרת אבותיהם	בעזרת אבותינו
יחיו כל חייהם	נחיה כל חיינו
אהבה רבה אהבתך	אהבה רבה אהבתך

מנבינה - Buttercup Soap
 H.M.S. Pineapple
 Gilbert - Sullivan
 מילים -
 in Sustenance

טריף: לך מכאן קבצן - יש לנו תליה עכשיו.
 נתן הקטן: אהה - תליה - ואת מי אתם תולים, אדוני הטריף?
 טריף: אחד מאנשי העליזים של רובין הוד שתפסנו ביער אחמול.
 נתן הקטן: הו איש עליז - טוב. אני רוצה לראות את התליה.
 טריף: אינך אוהב את רובין הוד?
 נתן: לא אני כונא אוחו. אומרים שהוא נותן כסף לעניים אך אף פעם
 לא נתן לי כלום. (רבי טקה נמט אליהם)
 רבי טקה: אחו צודק ידידי גם אני מעולם לא קבלתי כסף מרובין הוד
 (למריף) האם אחו הורג שרובין יבוא וינסה להציל את
 האיש מן התליה?
 טריף: אני מקוה שהוא יבוא - אני מוכן לקראתו.

- מרים: אני בטוחה שהוא מיוחד מאד חזק כמוך אדוני הרבי.
- חפצי-בה: הוא לא ינסה להלחם בך באנשי החזקים.
- רבי טקה: בודאי לא.
- חילל: הבט-הנה הם באים עם קוצי ויל. הבה נתכונן (אנשי העיר מתקרבים).
- טרה: רובין לא בא. האם אתה חושב שהוא פוחד.
- דוד: מה? רובין פוחד, לעולם לא! הוא יבוא אני בטוח. הוא יבוא.
- הרבי: (לקוצי ויל) האם אתה מוכן למות ידידי?
- ויל: לא אמות. רובין יבוא.
- הרבי: (צוחק) הוא עדיין חושב רובין יבוא טפה בכזה. רובין ואנשי מתקרבים).
- רובין: לא כל כך טפה הוא, אני כן באתי. (מלחמה-רובין מנצח כולם עוזבים עם הרבי)

חמונה ב

(ביער - רבי טקה וחפציבה נכנסים)

- חפציבה: נלחמת יפה. אני מקוה לא נפצעת
- טקה: או, זה לא כלום.
- חפצי: זה כן היה מהו. אתה גבור כי לחמת בכל האנשים הרעים האלה. אני חושבת לך גבור.
- טקה: (מתבייש) או..... (כולם נכנסים עם הרבי)
- רבי: הי, רבי טקה, אנו מכינים את הארוחה. (ר. טקה וחפצי. הולכים ועוזבים צחוק מהרבי).
- רבי: (לנתן) ובכן נתן, עכשו אתה רואה איך גאנו עובדים. נלחמת יפה היום. אני גמח שהצטרפת אלינו.
- נתן: גם אני גמח להיות עמך, רבין, ועם אנשי העליונים.

- מריט: בואו חברים לאכול. נתן הולך לאסוף עצים)
- רביץ: גם את הצלחת היום, מריט. אני מקוה שלא ברצינות אמרת את כל הדברים לרביץ.
- מריט: אתה יודע לא, רביץ. הלומיאל הזה! דברים כאלה אני אומרת רק לך, רביץ. (מסתכלים זה בזה)
- נתן: איפה קלוצי ויל?
- ויל: הנני - נפלתי בדרך (כלם צוחקים)
- רביץ: בוא הנה ויל. לב ותנח קצת. אל תקום כי טוב פעם חפול.
- ויל: או, אני לא אפול. (צוחק)
- מריט: חברה, הכל מוכן. גבו לאכול. (הם אוכלים. הרביץ קטור לעץ).
- נתן: רביץ, אתה רעב? חבט הזה הוא טוב - זה מהעדר שלך.
- רביץ: הי נתן, בוא ר.ב, נלמד אותך עוד עברית.
- נתן: יש לי הפחעה בבבילך רביץ. למדתי כל הזמן. אני יודע כבר את כל השמות. ל כלי האוכל. (טר טיר הכלים)
- איל: אמור נתן. איך למדת את זה כל כך מהר? זה היה טוב מאד.
- איל: ב: כן, אתה באמת בחור נקח.
- נתן: (מחביב) אהה, למדתי זה באמת לא קשה כאשר רוצים ומנסים ללמוד.
- רביץ: אתה באמת אחד מאתנו, נתן. (כלם מברכים אותו. רבי טקה וחפצי קמיט והולכים לחזית הבמה).
- חפציבה: הוא באמת בחור נפלא.
- רבי טקה: כן... חפציבה... אני רוצה לשאול אותך מהו.
- חפציבה: (מתלהב) כן... כן?
- טקה: אה... אה
- ויל: נו, גאל אותה! גאל אותה! (קט ונופל)

ר. טקה: התרצי להיות הרבצין טקה?
חפצי: (מחבקה אותו) גוה רבי, חשבתי כי לעולם לא תשאל אותי.
והגין: אבדנו את הרבי לנו, אבל אנו עדיין האנשים העליונים
(הם עוזבים)
(שיר)
(שרים את שיר הפתיחה)

(שיר הבירה ששרים האנשים העליונים כמאובלים)

(2) הבר לנו בירה בירה
ונשירה שירה שירה
ונגילה ונרון
בלי די.

(2) הבר לנו בירה ונשירה שיר.
עד אין קץ נגיל.